

STUDIUL 12

DRAGOSTEA SI LEGEA

Lectia acestei saptamani vrea sa ne invete despre implicatiile practice ale vietii crestine. Pana aici, in Epistola catre Romani am intalnit foarte putine porunci, cu exceptia unora din capitolul 6 care ne indica sa stim, sa consideram, sa prezentam, etc. In primele capitole nu se pune accentul pe ceea ce noi ar trebui sa facem, ci pe ceea ce Dumnezeu a facut pentru noi. Ceea ce Dumnezeu a facut prin harul Sau este intotdeauna baza conduitei si comportamentului crestin.

Acum sa vedem ce ne spune Romani 12:1- „Vă îndemn dar, fraților, pentru îndurarea lui Dumnezeu, să aduceți trupurile voastre ca o jertfă vie, sfântă, plăcută lui Dumnezeu: aceasta va fi din partea voastră o slujbă duhovnicească.” Expresia „asa ca” indica ca tot ceea ce Pavel a expus in primele unsprezece capitole, tot ceea ce Dumnezeu a facut pentru pacatosii murdari si vinovati, ne va conduce la o consecinta. „Asa ca, va rog”. Pavel roaga, suplica, implora. Sa ne dam seama de contrastul acesta in raport cu Legea. Legea iti ordona, dar harul te roaga. Ascultarea fata de Lege se bazeaza pe teama, persoana asculta pentru ca ii este frica de pedeapsa pe care o poate suferi in caz ca nu asculta. Dar ascultarea Evangheliei se bazeaza pe dragostea lui Hristos care ne sustine. Pavel ii roaga pentru bunatatea lui Dumnezeu. Bunatatea inseamna compasiune, clementa.

Avem nevoie sa ne amintim cat de bun si compasiv a fost Dumnezeu fata de noi. Aceasta ar trebui sa ne orienteze si sa dea sens pentru a trai o viata crestina pioasa. Daca Dumnezeu s-a purtat atat de bine cu mine, nu ar trebui ca eu sa-I ofer Lui toata viata si toata fiinta mea pentru a-i servi? Daca Fiul lui Dumnezeu a murit pentru mine, cum as putea sa nu traiesc si eu pentru El? Deaceea Pavel ne sfatuieste sa aducem trupurile noastre. Cuvantul „a aduce” este acelasi cuvant pe care il gasim in Romani 6:13 si o

comparatie a celor doua versuri ce indica faptul ca „trupul tau” insemna „tu insuti”. Cand ii oferi lui Dumnezeu corpul tau, ii dai Lui tot ceea ce esti si tot ceea ce ai.

Sunt momente in care, ca si crestini, gresim si cadem si avem nevoie sa ne prezentam iarasi inaintea Domnului sa-I spunem: „Doamne, Tu m-ai salvat prin harul tau minunat si prin mila Ta, si chiar daca eu Ti-am gresit si am pacatuit, cu multa placere iti prezint trupul meu inca odata pentru serviciul Tau, ma dedic pe mine insumi cu tot ce sunt si cu tot ce am. Doamne, ordoneaza Tu viata mea, sa fie consacrata Tie. Ia-ma si voi fi pentru totdeauna al Tau.” Corpul nostru trebuie sa fie prezentat lui Dumnezeu ca o jertfa, spune Pavel.

Orice crestin este un preot si preotii ofera sacrificii. Un sacrificiu ii apartinea in totalitate lui Dumnezeu, in Vechiul Testament. Si un preot-crestin in zilele noastre trebuie sa se ofere pe sine insusi, trupul sau trebuie sa-i apartina lui Dumnezeu, pentru serviciul Sau. Se povesteste despre un crestin care dupa ce a citit Romani 12:1, a mers la poalele unui munte si a construit un altar de piatra. Apoi s-a asezat deasupra altarului si a spus: „Doamne, iata-ma, aici sunt ca o jertfa vie, vreau sa ma folosesti asa cum vrei, viata mea iti apartine”.

Prietene, Dumnezeu nu ne cere sa mergem sa construim un altar, ci sa prezentam trupul nostru ca o jertfa vie, in contrast cu jertfele de animale din Vechiul Testament care erau sacrificate si terminau prin moarte. Dumnezeu doreste un sacrificiu viu si mai mult decat atat, un sacrificiu sfant, adica pus deoparte pentru voia si serviciul lui Dumnezeu. Poporul lui Dumnezeu este sfant, pus deoparte pentru a fi in serviciul Regelui Regilor. Esti tu insuti un servitor sfant al Dumnezeului sfant? Si nu doar atat. Trebuie sa fii o jertfa vie, sfanta si placuta, adica acceptabila. Lui Dumnezeu ii plac astfel de sacrificii. Dumnezeu nu se bucura cand crestini nu ofera totul. Nimic sa nu se interpuna intre noi si Mantuitorul nostru.

Dar versetul spune ca jertfa voastra , pe langa faptul ca trebuie sa fie vie, sfanta si placuta, trebuie sa fie o slujire rationala. Cuvantul „logic” vine de la cuvantul „rational”. In lumina a ceea ce Hristos a facut pentru noi, a ne dedica cu totul Lui prin actul unei totale consacrari, este singurul lucru rational si logic pe care l-am putea face. Niciun alt gest nu ar avea sens pentru un adevarat credincios, logic este a face voia lui Dumnezeu.

Este o parabola interesanta, nu stiu cine a inventat-o. Se vorbeste despre un fermier care se crede ca nu cunoastea prea bine legile sanatatii. Acesta s-a apropiat de o gaina si de un porc si le-a pus o intrebare: „Vreti voi sa contribuiti la micul dejun cu oua si carne? Pentru gaina nu era decat o contributie cu un ou, dar pentru porc ar fi insemnat un sacrificiu complet. Crestinul trebuie sa se abandoneze total in mainile lui Dumnezeu si Romani 12:1 sa fie o amintire constanta pentru fiecare credincios a faptului ca nu ne apartinem noua insine pentru ca am fost cumparati cu un pret. Nu avem dreptul sa folosim corpurile asa cum ne place. Pentru ca suntem iubiti de Hristos avem datoria de a folosi si trupurile noastre asa cum El doreste. Am fost cumparati cu sange si suntem uniti prin dragoste. Trebuie sa ne prezentam lui Dumnezeu ca niste jertfe vii intre cei morti. Cum am putea sa rasplatim cu mai putin dragostea, bunatatea si mila demonstrate pe Calvar?

Sa vedem acum ce ne spune Romani 12:2 – „Să nu vă potriviți chipului veacului acestuia, ci să vă prefăceți, prin înnoirea minții voastre, ca să puteți deosebi bine voia lui Dumnezeu: cea bună, plăcută și desăvârșită.” Observa ca in acest verset gasim doua porunci. Prima este negativa – „Sa nu va potriviti”. Ceea ce nu trebuie sa facem este de a nu ne conforma cu aceasta lume. A doua porunca este pozitiva – ceea ce trebuie sa facem. In 2 Corinteni 4:4 citim ca Satana este Domnul acestui veac, al acestei lumi. Hristos s-a dat pe sine insusi pentru a ne elibera de acest veac rau – spune Galateni 1:4. Cand nu eram mantuiti, faceam parte din aceasta lume, din acest veac satanic, dar Dumnezeu ne-a eliberat de el.

Si acum vine sfatul: „Nu va potriviti veacului acestuia.” Verbul inseamna „a fi format ca”, a fi modelat de, a adapta, a modela. Pavel ne spune sa nu permitem ca lumea sa ne presioneze pentru a intra in forma ei, nu te lasa modelat de lucruri, conversatii, expresii, stiluri si obiceiuri ale acestei lumi, nu te conforma, ci transforma-te. Acest verb inseamna sa fii

schimbat, modificat. Cuvantul grecesc este „metamorfosis”. Acest cuvânt este folosit în Matei 17:2 pentru transformarea Domnului Isus, care a ajuns să fie cunoscută sub numele de schimbarea la față. Isus a fost schimbat în așa fel încât măreția Sa interioară a ajuns să fie vizibilă în exterior. Aceasta este schimbarea care trebuie să aibă loc în viața creștinului. Dar cum poate avea loc această transformare în viața credinciosului?

„Prin înnoirea minții voastre” spune Pavel. Este un proces conștient, este să adaptăm gândul și viziunea noastră morală și spirituală la mintea lui Dumnezeu și aceasta va avea un efect transformator în viața noastră. Mintea credinciosului trebuie să ajungă să fie saturată de Cuvântul lui Dumnezeu în așa fel încât el să poată vedea, gândi, simți tot mai mult așa cum Dumnezeu vede, gândește și simte.

În a doua parte a lecției, Pavel spune că dacă suntem transformați după chipul lui Isus, atunci nu ar trebui să permitem ca orgoliul să ne domine. În versetul 3, Pavel sfătuiește: „Prin harul, care mi-a fost dat, eu spun fiecăruia dintre voi, să nu aibă despre sine o părere mai înaltă decât se cuvine; ci să aibă simțiri cumpătate despre sine, potrivit cu măsura de credință, pe care a împărțit-o Dumnezeu fiecăruia .” Dacă vrem să fim ca Hristos, trebuie să fim smeriți, trebuie să gândim cu seriozitate despre noi înșine și să nu ne umflăm cu o idee ireală și exagerată cu privire la importanța și superioritatea noastră. Nu putem avea un concept prea înalt despre noi înșine, ci ar trebui să ne vedem așa cum ne vede Dumnezeu, cu cumpătate, să avem o judecată dreaptă, corectă, să gândim just(drept) și modest despre noi înșine.

După cum spune Galateni 6:3, nu suntem nimic, vrem să fim ceva important, dar fără Dumnezeu suntem egal cu zero. Dar nu te descuraja de cât de neînsemnat ești, pentru că vestea bună este că Dumnezeu prin harul Sau poate face ceva din nimic. Martin Luther a spus într-o zi: ”Dumnezeu a creat lumea din nimic și atata timp cât suntem nimic, Dumnezeu poate face ceva din noi.” Interesant! De fiecare dată când ești tentat să crezi că ești cineva, când te simți important, când eul tău se umflă, când crezi că tu ești cel ce va castiga premiul, când simți că lipsa ta va lăsa un gol greu de umplut, urmărește aceste simple instrucțiuni și vei vedea cum sufletul tău

va fi umilit.

Ia un lighean si umple-l cu apa, pune mana in apa pana la incheietura, apoi scoate repede mana din apa si golul care va ramane este masura in care vei fi de neinlocuit. Poti sa agiti apa oricat vrei cand intri, sau sa agiti apele la iesire, dar cand vei iesi vei observa ca in cateva secunde apa va reveni la aceeasi forma ca si mai inainte, adica, nu esti chiar de neinlocuit. Asa ca atunci cand te vei simti foarte orgolios, adu-ti aminte de acest lucru. Cand te vei simti indispensabil, adu-ti aminte ca atunci cand nu vei mai fi, in zilele urmatoare oamenii vor uita ce ai facut sau ce nu ai facut.

Se povesteste despre un mic copac, pitic chiar, dar increzut, care intr-o zi si-a rotit privirea in jurul lui si apoi si-a ridicat capul strigand: „Uitati-va ce mare sunt, si se balansa in toate partile mandru de maretia sa. In acelasi timp, bradul cel mai inalt din padure, a ridicat capul sau spre cer si suspinand a spus: „Priviti, ce mic sunt, cat de departe sunt de cer si de stele”. Stii prietene, maretia mea depinde de masura cu care ma masor, sau unde privesc. Daca privesc spre pamant, sunt mare, dar daca privesc spre cer, nu sunt nimic.

In a treia parte a lectiei vom vorbi de respectul pe care crestinul trebuie sa-l aiba fata de autoritati. Traim in zile cand majoritatea este impotriva autoritatii, dar Pavel spune ca o persoana care a fost indreptatita prin credinta, trebuie sa manifeste in viata sa respect fata de autoritati, acestea fiind parinti, profesori, sefi sau autoritati politice. Asta inseamna ca autoritatile nu gresesc niciodata? Sigur ca nu! Dar atata timp cat o persoana ocupa o functie de autoritate, trebuie sa fie tratata cu respectul pe care il merita.

In versetul 8 mai avem un sfat: „Să nu datorați nimănui nimic, decât să vă iubiți unii pe alții: căci cine iubește pe alții, a împlinit Legea.” Datoria este o problema care ca si o bacterie infectioasa devoreaza viata crestinului. In viata este un principiu: nu se poate consuma unsprezece, daca se castiga

aproape zece. Este simplu, dar in acelasi timp atat de dificil. O datorie este ca un bulgare de zapada care se mareste fara sa-ti dai seama, dar cand iti dai seama de realitate, este destul de tarziu. Dumnezeu sa te ajute sa traiesti fara sa datorezi nimanui nimic. Cum? Respectand ce este al lui Dumnezeu si administrand cu intelepciune ce iti ramane. Este mai bine sa ai 20 cu binecuvantarea lui Dumnezeu, decat 100 fara binecuvantare.

A patra parte a lectiei continua sa analizeze versetul 8. Trebuie sa ne iubim unii pe altii pentru ca „cel ce iubeste a implinit Legea.” Ce modalitate extraordinara de a rezuma Legea! Dragostea este fundamentul Legii, Dumnezeu este dragoste si cel ce a fost indreptatit este in Dumnezeu, este in dragoste si in consecinta, viata sa este o viata de perfecta ascultare de Lege pentru ca baza Legii este dragostea. A ne iubi unii pe altii nu este o obligatie, este un rezultat, in loc de a ma sforta sa iubesc, eu trebuie sa fac eforturi de a nu ma separa de Isus si sa traiesc dragostea lui Isus in mine in relatia cu oamenii.

La finalul lectiei vom mentiona versetul din Romani 13:11 – „Și aceasta cu atât mai mult, cu cât știți în ce împrejurări ne aflăm: este ceasul să vă treziți în sfârșit din somn; căci acum mântuirea este mai aproape de noi decât atunci când am crezut.” Pavel a reinviat biserica incurajand-o sa manifeste dragoste. Sa explicam de ce este important sa traim in conformitate cu Cuvantul lui Dumnezeu. Apropiata revenire a lui Isus.

Apostolul vorbeste de timpul in care traim, un timp decisiv, chiar daca nimeni nu stie ora exacta, noi stim ca revenirea lui Isus este aproape. In timp ce timpul avanseaza, suntem tot mai aproape. Noul Testament vorbeste de promptitudine, de rapiditate cu privire la venirea lui Hristos, pentru ca ce era mai important a avut loc deja, moartea Sa, invierea, inaltarea, darea Duhului Sfânt. Cunoasterea timpului revenirii lui Isus este un motiv mai mult decat suficient pentru a ne trezi din somn si a incepe sa ne pregatim pentru intalnirea cu El. Aceasta trebuie s-o facem printr-o viata de smerenie care sa-i faca placere lui Dumnezeu.

Pavel intelege aici prin salvare, mantuirea finala, incluzand ceea ce Dumnezeu a facut in trecut, indreptatirea, si ceea ce face in prezent, sfintirea. Dar, deasemenea sa te gandesti la viitoarea salvare de tot ce e pamantesc, cand natura pacatoasa va fi smulsa din noi, cand vom fi liberi de pacat si moarte, de orice circumstanta tragica din viata noastra. Dumnezeu vrea tot ce e mai bun pentru tine. Aceasta lume a durat prea mult, este timpul sa se termine. Hristos va veni si avem nevoie sa ne pregatim, predandu-i viata noastra asa cum este si atunci El va lucra si va face ca in mod natural sa apara si roadele. Dumnezeu sa te binecuvinteze!